

31993R0315

13.2.1993.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 37/1

UREDBA VIJEĆA (EEZ) br. 315/93**od 8. veljače 1993.****o utvrđivanju postupaka Zajednice za kontrolu kontaminanata u hrani**

VIJEĆE EUROPSKIH ZAJEDNICA,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske ekonomske zajednice, a posebno njegov članak 100.a,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,u suradnji s Europskim parlamentom ⁽²⁾,uzimajući u obzir mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora ⁽³⁾,

budući da je važno donositi mjere s ciljem postupne uspostave unutarnjeg tržišta tijekom razdoblja koje ističe 31. prosinca 1992.; budući da će unutarnje tržište obuhvaćati područje bez unutarnjih granica u kojem će se osigurati slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala;

budući da razlike između propisa što su ih donijele države članice mogu ometati funkcioniranje zajedničkog tržišta i budući da je potrebno utvrditi postupak za donošenje usklađenih pravila Zajednice;

budući da kontaminanti mogu dospjeti u hranu u bilo kojoj fazi od proizvodnje do potrošnje;

budući da je od iznimnog interesa zaštititi javno zdravlje potrebno je te kontaminante držati na toksikološki prihvatljivim razinama;

budući da se kontaminanti i dalje moraju uklanjati kada god je to moguće dobrom proizvođačkom praksom; budući da ovlaštena nadležna tijela mogu učinkovito pratiti pridržavanje takve dobre proizvođačke prakse s obzirom na to da njihove službene osobe imaju dobru strukovnu izobrazbu i iskustvo;

budući da se ova Uredba mora primjenjivati ne dovodeći u pitanje odredbe donesene u kontekstu posebnih propisa Zajednice;

budući da je s ciljem zaštite zdravlja ljudi primjereno poticati traženje sveobuhvatnog pristupa pitanju kontaminanata u hrani;

budući da se o svim pitanjima koja mogu imati učinak na javno zdravlje mora zatražiti mišljenje Znanstvenog odbora za hranu osnovanog Odlukom 74/234/EEZ ⁽⁴⁾,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Ova se Uredba odnosi na kontaminante u hrani.

„Kontaminant” znači svaka tvar koja u hranu nije dodana namjerno, a koja se u toj hrani nalazi kao rezultat proizvodnje (uključujući radnje provedene u ratarstvu, stočarstvu i veterinarskoj medicini), izrade, prerade, pripreme, obrade, tretiranja, pakiranja, prijevoza ili držanja takve hrane ili kao rezultat onečišćenja iz okoliša. Ova definicija ne obuhvaća strane tvari kao što su, na primjer, komadići insekata, životinjske dlake i slično.

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na kontaminante koji podliježu posebnim propisima Zajednice.

Nakon što ova Uredba stupi na snagu Komisija u seriji C *Službenog lista Europskih zajednica*, s ciljem informiranja, objavljuje popis propisa koji se odnose na prvi podstavak. Komisija taj popis ažurira prema potrebi.

3. Odredbe koje se odnose na kontaminante donose se u skladu s ovom Uredbom, osim onih određenih propisima iz stavka 2.

⁽¹⁾ SL C 57, 4.3.1992., str. 11.⁽²⁾ SL C 129, 20.5.1991., str. 104. i Odluka od 20. siječnja 1993. (još nije objavljena u Službenom listu).⁽³⁾ SL C 223, 31.8.1992., str. 24.⁽⁴⁾ SL L 136, 20.5.1974., str. 1.

Članak 2.

1. Hrana koja sadržava kontaminante u neprihvatljivim količinama prema mjerilima javnog zdravlja, a posebno u toksičnoj količini, ne smije se stavljati na tržište.
2. Nadalje, razine kontaminanata se moraju držati na onoliko niskim razinama koje je razumno moguće postići uz pridržavanje dobre prakse iz članka 1. u svim fazama.
3. Ako je potrebno radi zaštite javnog zdravlja, sukladno sa stavkom 1. ovog članka, utvrđuju se najviša dopuštena odstupanja određenih kontaminanta, a u skladu s postupkom navedenim u članku 8.

Ta se odstupanja donose u obliku otvorene liste Zajednice koja može obuhvatiti:

- granične vrijednosti za pojedini kontaminant u raznim vrstama hrane,
- analitičke granice detekcije,
- pozivanje na referentne metode uzorkovanja i analize koje bi se trebale primjenjivati.

Članak 3.

Odredbе koje mogu imati učinak na javno zdravlje donose se nakon konzultacija sa Znanstvenim odborom za hranu.

Članak 4.

1. Kada država članica zbog novih podataka ili nove procjene postojećih podataka ima razloga sumnjati da kontaminant u hrani predstavlja zdravstveni rizik, iako zadovoljava ovu Uredbu ili pojedinačne uredbe donesene u skladu s ovom Uredbom, ona može privremeno obustaviti ili ograničiti primjenu dotičnih odredbi na svom državnom području. O tome odmah mora obavijestiti ostale države članice i Komisiju te obrazložiti svoju odluku.

2. Komisija preispituje razloge iz stavka 1. koje je iznijela država članica što je prije moguće na Stalnom odboru za prehrambene proizvode osnovanom Odlukom 69/314/EEZ ⁽¹⁾, te odmah daje mišljenje i poduzima potrebne mjere u skladu s postupkom navedenim u članku 8.

Članak 5.

1. Države članice ne smiju zabraniti, ograničiti ili spriječiti stavljanje hrane na tržište koja zadovoljavaju ovu Uredbu ili posebne odredbe usvojene u skladu s njom, a zbog razloga koji se odnose na razinu kontaminanata u toj hrani.

2. U slučajevima kad nisu donesene odredbe Zajednice o najvećim dopuštenim odstupanjima iz članka 2. stavka 3. primjenjuju se odgovarajuće nacionalne odredbe koje su u skladu s odredbama Ugovora.

3. (a) Kada država članica zadržava odredbe svojih nacionalnih zakona, ona će o tome obavijestiti Komisiju i ostale države članice u roku od šest mjeseci nakon donošenja ove Uredbe.

(b) Ako država članica smatra nužnim donijeti nove zakone, priopćit će Komisiji i ostalim državama članicama predviđene mjere te objasniti svoje razloge. Komisija će se savjetovati s državama članicama unutar Stalnog odbora za prehrambene proizvode ako takve konzultacije smatra korisnima ili ako to zahtijeva država članica.

Države članice mogu poduzeti takve predviđene mjere tek tri mjeseca nakon što su o njima obavijestile i pod uvjetom da mišljenje Komisije nije negativno.

U potonjem slučaju, prije isteka razdoblja iz drugog stavka, Komisija pokreće postupak iz članka 8. kako bi utvrdila mogu li se planirane mjere provesti, pridržavajući se, ako je potrebno, odgovarajućih izmjena.

Članak 6.

Svake godine Komisija podnosi izvješće Stalnom odboru za prehrambene proizvode o ukupnom razvitku zakonodavstva Zajednice o kontaminantima.

Članak 7.

Četiri godine nakon što ova Uredba stupi na snagu Komisija dostavlja Vijeću izvješće o stečenom iskustvu uz odgovarajući prijedlog, ako se za to ukaže potreba.

Članak 8.

Komisiji pomaže Stalni odbor za prehrambene proizvode, dalje u tekstu „Odbor“.

Predstavnik Komisije podnosi Odboru nacrt mjera koje će se poduzeti. Odbor svoje mišljenje o nacrtu dostavlja u roku koji utvrdi predsjedavajući prema hitnosti predmeta. Mišljenje se donosi većinom utvrđenom člankom 148. stavkom 2. Ugovora u slučaju odluka za koje se zahtijeva da ih Vijeće donese na prijedlog Komisije. Glasovi predstavnika država članica u Odboru procjenjuje se na način utvrđen u tom članku. Predsjedatelj ne glasuje.

⁽¹⁾ SL L 291, 19.11.1969., str. 9.

Komisija usvaja predviđene mjere ako su u skladu s mišljenjem Odbora.

Ako predviđene mjere nisu u skladu s mišljenjem Odbora, ili ako nije dostavljeno mišljenje, Komisija bez odlaganja podnosi Vijeću prijedlog o mjerama koje je potrebno poduzeti. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom.

Ako po isteku razdoblja od tri mjeseca od datuma obraćanja Vijeću, Vijeće ne odgovori, predviđene će mjere donijeti Komisija, osim ako Vijeće običnom većinom nije glasovalo protiv navedenih mjera.

Članak 9.

Ova Uredba stupa na snagu 1. ožujka 1993.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 8. veljače 1993.

Za Vijeće
Predsjednik
J. TRØJBORG
